

Единъ пѣтъ се запалила една кѣща, и когато пожарникаритѣ дошли на пожара, на срѣща имъ се хвърлила нѣкаква жена. Тя плачешкомъ разправяла, че въ запалената кѣща останало малкото ѝ момиче.

Пожарникаритѣ пуствали Боба. Той се хвърлилъ по една стѣлба и се изгубилъ изъ гѣститѣ кѣлба димъ.

Скоро кучето изкочило изъ кѣщата, и както било захапало за рокличката момиченцето, изнесло го вънъ. Колко се зарадвала майката! Пожарникаритѣ милвали Боба и го оглеждали да не е изгорѣлъ нѣкѣждѣ по тѣлото. Но Бобъ не се задоволилъ само съ това и се теглилъ втори пѣтъ къмъ запалената кѣща.

Пожарникаритѣ помислили, че въ кѣщата има още нѣкой живъ човѣкъ и пуствали Боба. Той се хвърлилъ въ кѣщата и скоро изкочилъ съ нѣщо въ уста. Когато разгледали това, което изнесълъ той, всички се разсмѣли — Бобъ изнесълъ въ жбитѣ си и голѣмата кукла на момиченцето.

Прѣвъ. К. П. Долусисевъ.

